

На верхів'я

Хвильовий Микола

Греби, весляре, на верхів'я!
Король-весляре, на верхів'я!
 В люстерці гроз,
в люстерці снів,
в люстерці гроз безмежних.
Король-весляре, гей, блисни
в люстерці гроз безмежних.
Ой, покотись надхмарним покотом,
 що буйний грім.
 Загогочи скаженим рокотом,
 що буйний грім.
 Та закувала чуйна хмара
 й заплакали дощі,
 пішли отари
 — попливли,
 а потім сипалась вода.
Невже вгамує перший шквал
шалений подих бій-вітрів,
коли тендітна пані-тиша
за ними йде?
Греби ж, весляре, вище, вище.
І з тріском бунт! і з тріском стріл!?
І знову зорі — в метеори.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/khvyliovyi_mykola/na_verkhivia